

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

בפני כב' השופט אביגדור דורות

המערער:

יהודה פרץ
באמצעות ב"כ עו"ד ג'ק בלנגה ועו"ד יוסי רומנו

נ-ג-ד

המשיב:

פקיד שומה ירושלים 1
ע"י ב"כ עו"ד אלינעם קדוש
מפרקליטות מחוז י-ם (אזרחי)

פסק'דין

לפני ערעור על שומות מס הכנסה (להלן: "השומות") לשנים 2015, 2016, 2017 (להלן: "שנות המס"); השומות הוצאו בצו לפי מיטב השפיטה, בהתאם לסעיף 152(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח משולב], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); השומות נבעו כתוצאה מהשוואות הון – בהתאם להצהרות הון שהגיש המערער – לפיהן התברר למשיב כי למערער ישנו גידול בלתי מוסבר בהון, בסך של 7,246,135 ₪ (להלן: "גידול בלתי מוסבר").

המשיב הוציא את השומות בצו, לטענתו- לאחר מתן הזדמנות נאותה למערער להשמיע טענותיו, בהתאם לסעיף 158א לפקודה, ומעת שלא הושג הסכם – בין הצדדים – קבע שומה בצו, מיום 23 בנובמבר 2021 (לדעת המערער זו התקבלה ביום 24.12.2021), לפיה, יש להוסיף הכנסה למערער, שלא דווחה, בסך של 2,415,378 ₪ לכל שנת מס – 2015, 2016 ו-2017 – תוך שהמשיב (כשומה חלופית) ביטל למערער הפסד עסקי לשנת 2017, בסך של כ-1.01 מיליון ₪ (להלן: "שומות בצו").

הסכום שבמחלוקת הצדדים; הכנסה לתקופת המס – בסך כולל של: 7,246,135 ₪;

סכום המס לתשלום: 5,628,055 ₪ (קרן + ריבית והפרשי הצמדה, נכון למועד השומות).

א. רקע בתמצית

1. המערער, מדווח על הכנסות למס הכנסה כקמעונאי, אשר עיסוקו במכירת שעונים ותכשיטים, באמצעות שני סניפים: האחד – חנות "גולדן גייט" בקניון 'רב שפע', המצויה ברח' שמגר 16 בירושלים (להלן: "סניף שמגר"); השני – חנות המצויה ברח' מלכי ישראל (או שרי ישראל) בירושלים; נוסף על עיסוקו הנ"ל, המערער הינו בעל מניות, בשיעור אחזקה של 30%, בחברת אימא חי מקרקעין בע"מ, ח.פ. – 514299031 (להלן: "החברה").

2. המערער הגיש את הצהרות ההון כדלקמן:

א. ביום 27.7.2011, הצהרת הון ליום 31.12.2009 – לפיה, סה"כ הרכוש הנקי (עסקי ופרטי) הוא בשווי: 8,190,662 ₪ (להלן: "הצהרת הון 2009");

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 ב. כן ובנוסף, הגיש המערער הצהרת הון – ללא דרישת המשיב במסגרת הסכם שומה
2 (כמפורט להלן) – ליום 31.12.2014 לפיה סה"כ רכוש נקי (עסקי ופרטי) עומד על סך של:
3 10,411,329 ₪ (להלן: "הצהרת הון 2014");
- 4 ג. כמו כן, ביום 7.7.2019, הגיש המערער, עלפי דרישה, הצהרת הון נוספת, ליום
5 31.12.2017, לפיה סה"כ רכוש נקי (עסקי ופרטי) עומד על סך של: 9,814,545 ₪ (להלן:
6 "הצהרת הון 2017");
- 7
8 3. עד וכולל שנת 2012 קיים הסכם שומה, ואילו ביחס לשנים 2013 ו-2014 קיימת התיישנות – הנה
9 כי כן, השומות שהוצאו למערער עד 2012 והשנים 2013-14 הינן בגדר שומות סופיות (להלן:
10 "השנים הסגורות"); ואילו שנות המס, נשוא ההליך דנא, הינן שנים פתוחות (להלן גם: "השנים
11 הפתוחות").
- 12 4. ביום 25.11.2013 נחתם, בין המערער לבין מס הכנסה, 'הסכם בעניין שומת מס הכנסה ומע"מ' –
13 לשנים 2009, 2010, 2011 ו-2012 – המתייחס להצהרות הון ליום 31.12.2005 וליום 31.12.2009
14 (להלן: "הסכם השומה").
- 15 ביום 5.3.2018 נחתמה, בין המערער לבין מע"מ, 'שומה בהסכם' – לשנים 2013, 2014, 2015, 2016
16 ו-2017 (להלן: "השומה בהסכם"; "הסכם מע"מ").
- 17 עיקרי הסכם מע"מ, הרלוונטיים לענייננו, הם כדלהלן:
- 18 א. ערך המלאי של המערער, ליום 31.12.2017, יעמוד על סך של: 9,700,295 ₪;
19 ב. הרווח הגולמי של המערער יעמוד על שיעור של 34%;
20 ג. תוספת הכנסה למחזור מכירות, לשנת 2017, תעמוד על סך של: 1,011,936 ₪;
- 21
22 **ב. שומות מס לשנים 2015 - 2017**
- 23 5. ביום 16 בספטמבר 2020 הוצאה שומת מס הכנסה למערער, לפי מיטב השפיטה, בגין שנות המס
24 2015-2018 – במסגרת שלב א'; ביום 23 בנובמבר 2021, במסגרת השגות שלב ב', הוצאה שומת
25 מס הכנסה, לפי מיטב שפיטה, לשנים 2015 עד 2017 בלבד (השומה בגין שנת 2018 הושמטה, בשל
26 השוואת הנתונים עם הצהרת הון 2017; כן הובהר בהחלטתי, במסגרת הדיון מיום 23.3.2022, כי
27 "התקיימו דיוני שומה ביחס לשנים 2018 ו-2019 וייתכן כי תוצא למערער שומה ביחס לשנים
28 אלו (...").
- 29 6. השומות הינן ביחס להון הפרטי של המערער, נכסים על-שמו וביחס לדיווח מהחנות ברח' שמגר –
30 בעיקר שווי המלאי באותו סניף; כמו כן השומות מבוססות על השוואות הון בין יתרה נטו
31 בהצהרת הון 2017 לבין יתרה נטו בהצהרת הון 2009; לדעת המשיב ישנו גידול בלתי מוסבר –
32 בהון של המערער – כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 א. בהתאם להצהרת הון 2009 הונו העצמי, של המערער, עמד על סך של: 8,190,662 ₪;
- 2 ב. בהתאם להצהרת הון 2017 הונו העצמי, של המערער, עמד על סך של: 9,814,545 ₪;
- 3 ג. הגידול בהון העצמי, בין הצהרות ההון לעיל, הוא: 1,623,883 ₪;
- 4 ד. הגידול בערך המלאי של המערער הוא כדלהלן:
- 5 (1) שווי יתרת המלאי (סניף שמגר), ליום 31.12.2009, עמד על: 2,825,899 ₪;
- 6 (2) שווי יתרת המלאי (סניף שמגר), ליום 31.12.2017, עמד על: 9,868,000 ₪;
- 7 (3) ההפרש בין הערכת שווי המלאי לעיל (יתרות '09 ו-'17) הוא: 7,042,101 ₪;
- 8 7. **אופן חישוב הפרשי הון**; המשיב חישב את הפרשי ההון, כאמור על סמך השוואות הצהרות הון,
- 9 כדלקמן:
- 10 א. ההון נטו המוצהר ליום 31.12.2017: 9,814,546 ₪;
- 11 ב. ההון נטו המוצהר ליום 31.12.2009: 8,195,662 ₪);
- 12 ג. גידול בהון ליום 31.12.2017 - בסך: 1,618,884 ₪;
- 13 ד. על הגידול בהון הנ"ל, המשיב לא קיבל את טענות המערער ביחס לפריטים המדווחים
- 14 בהצהרות ההון; פירוט ההוספות להון הנ"ל, לדעת המשיב - כדלהלן:
- 15 (1) תכולת בית: 289,236 ₪;
- 16 (2) דירה בבואנוס איירס: 954,225 ₪;
- 17 (3) התחייבויות המערער להוריו: 368,945 ₪;
- 18 (4) התחייבויות נוספות: 244,600 ₪;
- 19 (5) יתרת חייבים: 973,950 ₪;
- 20 (6) הלוואת בעלים לחברה: 2,070,863 ₪;
- 21 (7) מס הכנסה + ביטוח לאומי ששולם: 348,774 ₪;
- 22 (8) הוצאות מחייה (לפי טבלה 3-4): 1,288,272 ₪;
- 23 (9) סה"כ הוספות: 6,538,865 ₪.
- 24 ה. סה"כ גידול בהון: (פסקת משנה ג + ד.9): 8,157,749 ₪.
- 25 ו. בניכוי הסכומים עליהם אין מחלוקת - כדלקמן;
- 26 (1) מלאי 2009 – סניף מלכי (או שָׁרִי) ישראל: (812,857) ₪;
- 27 (2) מס הכנסה וביטוח לאומי בת הזוג: (98,757) ₪;
- 28 (3) סה"כ: (911,614) ₪;
- 29 ז. סה"כ גידול בהון בלתי מוסבר: 7,246,135 ₪.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

ג. טענות הצדדים

טענות המערער –

8. חלה התיישנות בגין שנות המס 2013 ו-2014; נטען כי ביחס לשנים 2013-2014 חלה התיישנות שכן בין שתי הצהרות ההון הייתה שומה בהסכמה חלוטה עד לשנת 2012 (כולל). על כן, לא ניתן לשום את המערער על השנים הללו, שכן אלו שנים שחלה עליהן התיישנות כאמור שאין למשיב סכמות בדין "לפרוץ" את מחסום ההתיישנות לגביהן. ברם, לטענת המערער, ממילא ייחוס הגידול בהון אינו יכול להתייחס אך ורק לשנים הפתוחות, שכן הגידול מתייחס אף לשנים הסגורות. לפיכך, לטענת המערער, אין אפשרות למשיב, בשל טענת 'ההתיישנות', לשום את השנים הסגורות עד לשנת 2014 (כולל).

לטענת המערער, לא ניתן יהיה לקבוע כי ההפרשים הבלתי מוסברים, כטענת המשיב, יהיו על השנים הסגורות שכן מעת שנחתם הסכם שומה, הרי שהמערער נישום באותן השנים. על כן, פריסת השומה על השנים הפתוחות בלבד, אינה נכונה שכן ניתן לראות כי עיקר הגידול במלאי, שיצר את הפרשי ההון הבלתי מוסבר, נוצר בשנים הסגורות, ולפיכך לא ניתן יהיה לשום את המערער באותו הגידול מבלי לכלול את השנים הסגורות, שכן כבר ישנה התיישנות מפני שהגידול נוצר, הלכה ולמעשה, בשנים הסגורות עד וכולל שנת 2014.

9. לא ניתן למסות את המערער פעמיים; המערער מציין עוד, כי מחד גיסא: מאחר והסכם השומה לא בוטל, וכי אין שומה לפי סעיף 147 לפקודה – הרי שאין דרך לעקוף את מחסום ההתיישנות ולשום את המערער על השנים הסגורות, שכן אחרת ימוסה פעמיים – בניגוד למנהל תקין. מאידך גיסא, וכאמור לעיל, לא ניתן לשום אותו אף על הגידול בין סוף שנת 2009 לסוף שנת 2014, שכן שנים אלו נחשבות סגורות בגין הסכם שומה חלוט ובגין התיישנות (שלא ניתן לבטלה כתוצאה מהסכם שומה).

10. הגידול בהון שייך אף לשנים סגורות; לטענת המערער, גם אם נצא מנקודת הנחה כי השומה בגין השנים הסגורות (עד וכולל שנת 2014), לא התיישנה- הרי שהמשיב מתעלם מן העובדה כי הגידול בהון הנפרש על פני כ-8 שנים אינו גידול בהון אך ורק של שנים הפתוחות (2015, 2016 ו-2017), אלא אף של השנים הסגורות; לטענת המערער, הוא הגיש למשיב הצהרת הון 2014 בה הראה כי גידול ההון קיים גם בשנים 2009 עד שנת 2014; כדלקמן:

(1) גידול בהון לטענת המשיב: 7,246,135 ₪.

(2) יתרת המלאי ליום 31.12.2009: סניף שמגר: 2,825,899 ₪;

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 (3) יתרת המלאי ליום 31.12.2014 : סניף שמגר : 8,050,000 ₪ ;
- 2 (4) סה"כ גידול בהון כתוצאה מגידול במלאי : 5,224,101 ₪ ;
- 3 (5) סה"כ גידול בהון המתייחס לשנים הפתוחות : 2,022,034 ₪ ;
- 4 (6) הוי אומר : גידול לכל שנת מס פתוחה הוא של : 674,011 ₪ ;
- 5 11. לטענת המערער, הלכת פרוינד חלה בעניינו [ע"א 9650/05 רונן פרוינד נ' פקיד שומה ת"א 4
- 6 (7.8.2008)], לפיה במקרה של הון בלתי מוסבר ניתנת לנישום אפשרות להצביע כי הגידול חל גם
- 7 בשנים הסגורות, מפני שהצהרת הון 2014 מצביעה על גידול בערך המלאי - בין השנים 2009 ל-
- 8 2014 - של כ-5 מיליון ₪ לערך, מה שמשמית את הקרקע מהשומות.
- 9 המערער מדגיש כי, בגין הגידול בהון (של השומות דנא) כבר שילם במסגרת הסכם השומה בו
- 10 הוסכם על גובה ההכנסות ועל ערך המלאי, ובגין כך נוספה למערער הכנסה של כ-700,000 ₪.
- 11 12. על המשיב היה לערוך 'שומה כלכלית' ולא שומה על פי הפרשי הון ; לטענת המערער, וכאמור
- 12 לעיל, נחתם - ביום 18.3.2018 - בינו לבין מע"מ הסכם שומה, לפיו ערך המלאי ליום 31.12.2017
- 13 יעמוד על סך של : 9,700,295 ₪, במקום ערך מלאי שדווח על סך של : 11,200,000 ₪ ; אי לכך, הרי
- 14 שכל השנים עד וכולל שנת המס של הסכם השומה (2012) אינן רלוונטיות לשומות דנן, שכן חלק
- 15 מהגידול בהון מתייחס לאותן שנים, ואין אדם ממוסה פעמיים - שכן הערכת שווי המלאי בהתאם
- 16 לפשרה בין המערער לבין מע"מ אינה יכולה להתקבל אצל המשיב בבסיס חישוב השומות דנא. על
- 17 כן, לפחות על חלק ניכר מגידול ההון, לשיטת המשיב, יש הסבר המתקבל על הדעת.
- 18 לשיטת המערער, המשיב היה צריך לערוך שומה ביחס לערך המלאי לפי השווי הכלכלי ולא לפי
- 19 השוואות תצהירי הון.
- 20 לטענת המערער, עובדה היא כי בהתאם להסכם השומה עם מע"מ, אושרר כי כל פריטי המלאי
- 21 מצויים וכי אין העלמת מלאי ובכל זאת מע"מ קיבל את המלאי אך הפחית 10% משווי לצורך
- 22 פשרה, במסגרת הסכם השומה. על כן, המשיב לא היה יכול להיבנות מערכי המלאי באמצעות
- 23 השוואות הון בין השנים, שכן היה עליו לנמק מדוע בחר בשיטת השוואות הון חלף שיטת הערכת
- 24 שווי כלכלי.
- 25 המערער הדגיש כי משך השנים שיטתו להערכת שווי המלאי הייתה בדיקה של שני פרמטרים -
- 26 האחד : שווי הזהב במועד המאזן, השני : שווי המט"ח (בעיקר מטבע דולר ארה"ב). ביחס לכך,

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 21-12-45816 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 טען המערער, כי יכול שיחולו שינויים בשווי המלאי למרות שלא נקנה או נמכר אף לא פריט אחד.
2 שכן התנועות בשערים דינמיות ומעלות או מורידות את שווי המלאי תכופות. לפיכך, לטענת
3 המערער, שיטת ערך המלאי שלו, שלא הוכחה על ידי המשיב, ואשר 'רצה' משך השנים, אינה
4 יכולה להיעלם בהחלטה לא מנומקת של המשיב. טענת המערער, פעמים ששווי הזהב עולה או אז,
5 ייתכן ושווי המלאי שלו יכפיל את עצמו אף מבלי למכור ולו פריט אחד.
- 6 לבסוף, בעניין זה, טען המערער כי המשיב אף לא ביצע הערכה של המלאי לפי עלות, שכן המשיב
7 הסתמך אך על המוצהר בהצהרות ההון ועל הפרשה בין המערער לבין מע"מ, במסגרת השומה
8 בהסכם.
- 9 על כן, לטענת המערער, הערכת מלאי בהסתמך על השוואה לפי המוצהר בהצהרות הון, הביאה
10 'לחוסר סבירות' בהערכת המלאי, מבלי לערוך שומה כללית- אין לה מקום במקרה דנא, שכן היא
11 מובילה לתוצאה לא נכונה בהערכת שווי המלאי.
- 12 13. יש לבטל את הרישום הכפול של מבנה החברה – שכן הנכס נרשם בשנת 2009; המשיב, הוסיף
13 להצהרת הון 2017 סך של 2,070,863 ₪ בגין הלוואה של המערער, כח"ז בעלים, לחברה; לשיטת
14 המשיב, המבנה שנרכש מעץ חיים, בסך של 1,306,200 ₪, לפי יחס הבעלות של המערער בחברה,
15 נחשב כנכס שרכשה החברה (אימא חי הני"ל) (להלן: "הנכס"). כמו כן, המשיב טען כי גם אם נצא
16 מנוקדת הנחה כי הנכס נרכש לחברה על ידי המערער, הרי שבהשוואה בין הצהרת הון 2009 לבין
17 הצהרת הון 2017, לטענת המשיב, החברה השיבה את כספי התמורה למערער. למצער היה
18 למערער להמציא את כרטיס חו"ז בעלים החל מיום העברת הנכס לחברה ואף להוכיח כי
19 התמורה בגין הנכס לא נפרעה למערער. לטענת המשיב, הלוואת הבעלים הרשומה בדוחות החברה
20 לשנת 2017 הינה הלוואה חדשה (להלן: "הלוואת בעלים"). הלוואת בעלים זו, לטענת המשיב,
21 שנרשמה בדוחות לשנת 2017, לא מופיעה בהצהרת הון 2017. הוי אומר לשיטת המשיב: יש גידול
22 נוסף בהון בהשוואה בין ההצהרות, מלבד חלקו של המערער בנכס.
- 23 14. על הטענת המשיב לעיל- טען המערער, כי אין המדובר בהלוואת בעלים חדשה, אלא חלק מיתרת
24 חו"ז בעלים, בדוחות החברה לשנת 2017, המבטאים את חלקו של המערער בנכס. ואילו הנכס
25 אכן נרשם הן בהצהרת הון 2009 והן בהצהרת הון 2017.
- 26 הוי אומר לשיטת המערער: מתוך חו"ז בעלים – הלוואת בעלים – יש להפחית את מלוא שווי
27 הנכס מיתרת כרטיס חו"ז בעלים, כך שיתרת הלוואת בעלים תעמוד על 764,663 ₪ (2,070,863 –
28 1,306,200).

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

15. **יתרת חייבים מרשימה**; יתרת החייבים מהרשימה לדעת המשיב עודנה קיימת ולכן הוסיפה להצהרת הון 2017, מה שהגדיל את ההון כתוצאה מהשוואת הצהרות ההון. לטענת המערער, תוספת זו נעשתה בצורה שרירותית וללא סמכות. זאת מפני – שעד לשנת 2012 ישנה שומה בהסכם, וממילא השנים 2013 ו-2014 התיישנו. על כן, המערער לא שמר את ניירות העבודה החשבונאיים המתעדים את רשימות החייבים ואת פירעון הסכומים שעל פי אותה רשימה. שנית, טוען המערער, כי ערעור על עצם רשימת החייבים מעלה כי הצהרת הון 2009 אינה נכונה, ואי לכך אין להסתמך כל עיקר אף על הרשימה, ממילא שאין להוסיף את יתרת הסכום בה להצהרת הון 2017.

כלומר, לטענת המערער, בהצהרת הון 2009 הייתה רשימת חייבים, שתועדה, וכל הניירת והאסמכתאות בגינה הוגשו למשיב (והלה לא החזירם למערער). בין השנים פרעו אותם חייבים את החוב, ובהצהרת הון 2017 לא נותר חוב, ועל כן אופסה רשימת החייבים. לטענת המערער, המשיב אינו מוסמך להוסיף ואף אין זה הגיוני להוסיף את הסכום של יתרת החייבים משתי סיבות עיקריות –

האחת: מפני שבשומה בהסכם אישר המשיב את רשימת החייבים, שכן כל האסמכתאות הוגשו לו. וממילא ששנות השומה עד 2012 (וגם שתי שנות המס העוקבות) סגורות וחלוטות. על כן, לא ניתן לבקש מהמערער שימציא את רשימת החייבים ואת התיעוד של פירעון החוב של אותם חייבים. **השנייה**: אם המשיב מוסיף את יתרת החייבים להצהרת הון 2017, יוצא מזה כי הוא אינו מאמין לנכונות הדיווח, חרף אישורו את שנות המס עד וכולל 2012. אם כך הדבר, הרי שאין להסתמך כלל על הרשימה – דבר זה אין בסמכות המשיב לעשות לאחר שומה חלוטה. הנה כי כן, לדעת המערער החוב בגין אותם חייבים נפרע עוד במהלך שנות השומה הסגורות, ועל כן אין להוסיף את יתרת החייבים להצהרת הון 2017.

16. **אמו של המערער בעלת יכולת כלכלית להעניק מתנות כספיות לבנה**; לטענת המערער, הוריו אנשים אמידים מאוד ויש ביכולתם להעניק לו מתנות כספיות בסכומים גבוהים. נטען כי על עובדה זו לא חלק המשיב. כמו כן, טען המערער כי לאמו, המתגוררת בארגנטינה, ישנם נכסים וכספים בישראל יותר מהונה המצוי בארגנטינה; זאת ועוד, אמו של המערער פרעה חוב שחב המערער לדודו – מר ניסים פרץ – בסך של 74,000 ₪. נוסף על האמור, טען המערער כי אמו העידה שנהגה לבקר בישראל פעמים רבות וכי כל אימת שהגיעה לישראל נהגה לתמוך בבניה שבישראל בסכומים בהיקפים גבוהים ואף הציגה את יומנה ורישומיה בגין מתן כספים לבניה שבישראל.

לאור האמור, לטענת המערער, היה על המשיב לקבל את מלוא טענתו כי אמו העניקה לו כספים בסכומים גבוהים, ולא לבצע התאמה להצהרת הון 2017, תוך הכרה אך ורק בכספים שאביו העניק לו במתנה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 21-12-45816 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

17. הלוואות ממר ניסים פרץ (ביטון) וחברת מ. עזר בע"מ; לטענת המערער, החוב לדודו, מר ניסים פרץ, הוא חוב משפחתי שניתן לאמו וזו פרעה אותו, למרות שהכספים הועברו אליו, שכן הם מתנה מאמו. לכן בעת רישום ההלוואה, אכן נרשמה על שמו ההלוואה למר פרץ, אך יש לראות בהלוואה כחלק מהכספים שאמו העניקה לו במתנה.

ביחס לחוב לחברת מ. עזר בע"מ, טען המערער, כי אכן כרטסת יתרת החוב שלו כלפיה, מצביעה על יתרת חוב בסך 170,400 ₪, ליום 31.12.2017, חוב שקיים משנת 2015. המערער הוסיף לטעון ביחס לכך, כי ככל והמשיב חפץ לבחון את אמינות יתרות הכרטסת היה עליו להצליב את הכרטסת על שמו בספרי חברת מ. עזר בע"מ, דבר שהמשיב בחר שלא לבצע מטעמיו שלו. על כן, גם החוב לחברת מ. עזר שריר וקיים ויש לראות בו כחלק מהסברים לגידול בהון.

18. קנס גירעון; לטענת המערער, לא היתה רשלנות בניהול ספריו, ולא קמה למשיב כל סמכות להטיל עליו קנס גירעון; כמו כן, הוויכוח בינו לבין המשיב אינו וויכוח על העלמת הכנסה או פגמים כיו"ב, אלא על שיטת הערכת השווי של המלאי ועל רישום כפול של הלוואות בעלים (המערער) לחברה (אימא חי), שלדעת המערער נרשמו בכפילות. זאת ועוד, הודעת הטלת קנס גירעון כמוה כשומה, וכי בהעדר נימוקים לשומה לא ניתן לחייבו בקנס גירעון.

טענות המשיב –

19. גידול בלתי מוסבר בהון של המערער כתוצאה מהשוואה לשנים קודמות; בהתאם להשוואת הון – הצהרות הון 2009 והצהרת הון 2017 – נמצא גידול הון בלתי מוסבר בסך כולל של: 7,246,135 ₪; לפי הפירוט להלן:

(1) תכולת בית:

- i. בהצהרת הון 2009 דווח סך: 378,138 ₪;
- ii. בהצהרת הון 2017 דווח סך: 88,902 ₪;
- iii. גידול בלתי מוסבר: 289,236 ₪.

(2) דירה בבואנוס איירס:

- i. בהצהרת הון 2009 דווח סך: 954,225 ₪;
- ii. בהצהרת הון 2017 לא דווח על דירה זו;
- iii. גידול בלתי מוסבר: 954,225 ₪.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 (3) התחייבות להורים :
- 2 i. בהצהרת הון 2009 לא דווח על התחייבות כזו ;
- 3 ii. בהצהרת הון 2017 דווח סך : 1,415,800 ₪ ;
- 4 iii. התקבל הסבר ביחס לסך של : 1,076,855 ₪ ;
- 5 iv. גידול בלתי מוסבר : 368,945 ₪.
- 6 (4) התחייבויות נוספות :
- 7 i. בהצהרת הון 2009 לא דווח על התחייבויות נוספות ;
- 8 ii. בהצהרת הון 2017 דווח סך : 244,600 ₪ ;
- 9 iii. גידול בלתי מוסבר : 244,600 ₪.
- 10 (5) יתרת חייבים :
- 11 i. בהצהרת הון 2009 דווח סך : 973,950 ₪ ;
- 12 ii. בהצהרת הון 2017 לא דווח על יתרה כלל ;
- 13 iii. גידול בלתי מוסבר : 973,950 ₪.
- 14 (6) כרטיס חו"ז בעל מניות :
- 15 i. דו"ח כספי לשנת 2017 סך של : 2,070,863 ₪ לא דווח בהצהרת הון 2017.
- 16 ii. גידול בלתי מוסבר : 2,070,863 ₪.
- 17 (7) נכס מקרקעין 'עץ חיים' : המשיב לא קיבל את טענת המערער לפיה, יש להפחית מתוך
- 18 הלוואת בעלים לחברת אימא חי, סך של 1,306,200 ₪.
- 19 (8) הוצאות מחיה : 1,288,135 ₪ לפי טבלה 3-4.
- 20 (9) סה"כ תוספות בגין הגידול הבלתי מוסבר :
- 21 i. 289,236 ₪ ;
- 22 ii. 954,225 ₪ ;
- 23 iii. 368,945 ₪ ;
- 24 iv. 244,600 ₪ ;
- 25 v. 973,950 ₪ ;

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 vi. 2,070,863 ₪ ;
- 2 vii. 1,623,884 ₪ ; (גידול בהון לפי הצהרת המערער)
- 3 viii. (812,857) ₪ ; (בניכוי מלאי מלכי/שרי ישראל)
- 4 ix. (245,154) ₪ ; (הכנסות מעסק, לפני מס, מדווחות למס - 3 שנות השומות)
- 5 x. 1,288,135 ₪ ; (הוצאות מחיה לפי טבלה)
- 6 xi. סה"כ : 7,246,135 ₪.
- 7 xii. תוספת הכנסה לכל שנת מס 2,415,378 ₪ (חלוקה לשנות המס הפתוחות).
- 8 (10) שומה חלופית : ביטול הפסד עסקי בסך של : 1,181,030 ₪. מנגד, תוספת הכנסה מעט
- 9 פחות מגובה ההפסד הני"ל – 1,011,936 ₪, בגין התאמת הרווח הגולמי לשיעור של
- 10 34% - זאת בעקבות השומה בהסכם עם מע"מ לפיו, הופחת מלאי הסגירה לשנת
- 11 2017 מ- 11,200,000 ₪ ל- 9,700,295 ₪.
- 12 (11) סה"כ סכום המס (כולל ריבית והפשי הצמדה) למועד השומות :
- 13 i. שנת 2015 : 1,727,579 ₪ ;
- 14 ii. שנת 2016 : 2,002,026 ₪ ;
- 15 iii. שנת 2017 : 1,898,450 ₪ ;
- 16 iv. ס"ה מס : 5,628,055 ₪
- 17 20. ביחס לטענה על מיסוי כפול בגין שנות המס שבהסכם השומה ; המשיב, שלל את טענות המערער
- 18 למיסוי כפול שכן המשיב הכיר כהסבר בתוספת ההכנסה שנקבעה בהסכם השומה והפחית מכל
- 19 שנה את הסכום, ועל כן ההון הבלתי מוסבר קטן בסך של 718,614 ₪.
- 20 21. ביחס לטענה כי יש לייחס את השומה לשנים 'סגורות' ; טען המשיב כי בהתאם להלכה הפסוקה,
- 21 על הנישום (המערער) להרים את נטל ההוכחה כי אכן ההכנסה נוצרה בשנים הסגורות. בענייננו,
- 22 לטענת המשיב, המערער לא הרים את נטל ההוכחה לכך. הצהרת הון 2014, שהגיש המערער ללא
- 23 שנדרש, אין בה כדי להרים את נטל ההוכחה כי אכן נוצרו לו הכנסות בשנים הסגורות- שכן, זו
- 24 הוגשה בדיעבד ולא 'בזמן אמת', ואין עסקינן בראיות אובייקטיביות. נטען כי אין לתת להצהרת
- 25 הון בדיעבד משקל ראייתי בהתאם להלכה הפסוקה (המשיב ציין לע"א 9114/15) ; מלבד זאת,
- 26 לטענת המשיב, המערער לא הוכיח כי אכן היה לו מלאי מסוים בשווי המוצהר ליום 31.12.2014.
- 27 המשיב התייחס עוד לטענת המלאי לפיה, לא הוצגו כל אסמכתאות לעלות המלאי בתום שנת
- 28 2014, וכי לשווי השוק של המלאי אין כל נפקות לעניין הצהרת הון. ממילא שהמערער עצמו הודה

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 כי אין הוא יודע להעריך את שווי המלאי, ולכן נקט בשיטה עצמאית, משל עצמו, לרישום ערך
2 המלאי.

3 זאת ועוד, נטען כי המערער לא ערך בעצמו את דוח המלאי לשנת 2014; המערער אינו יודע על
4 בסיס מה הוערך המלאי; לא התקבלו רשימות מלאי סגירה משנת 2012 ואילך שיסבירו את
5 ההפרש בין העלות לשווי השוק.

6 זאת וגם זאת, טען המשיב כי טענת המערער לפיה נוכח הסכם השומה לשנים 2009-2012, הרי
7 שיש להכיר בגידול המלאי לשנים הסגורות ולא רק לשנים הפתוחות, אינה טענה, שכן הטענה
8 סותרת עצמה מיניה וביה, בבחינת 'אוחז את החבל משני קצותיו'; מחד גיסא, בהסכם השומה עד
9 לשנת 2012, הוסכם על ערך מלאי וכי ההכנסה שנצמחה לו באותן שנים הוכרה. מאידך גיסא, אם
10 כטענת המערער להכרה בגידול המלאי גם לשנים הסגורות הרי שטענתו זו סותרת את הסכם
11 השומה, או חמור מכך, מעידה כי הסכם השומה היה לוקה בחסר וכי הוא אינו משקף נכונה את
12 שווי המלאי של המערער.

13 על כן, גם מטעם זה, לטענת המשיב, אין להכיר בגידול בערך המלאי לשנים הסגורות וכי יש לייחס
14 את מלוא הגידול לשנים הפתוחות.

15 22. ביחס לטענת המערער לגבי הערכת המלאי; טען המשיב כי, אין הוא מקבל את שיטתו של
16 המערער לערך המלאי, כדלהלן;

17 המערער, לטענת המשיב, טען כי הערכת שווי המלאי נעשית אצלו בעסק לפי שווי – הכוונה לשווי
18 עלות (לפי ערכי קנייה של הפריט) – זאת, מפני שאין למערער יכולת להעריך את שווי המלאי לפי
19 עלות ביחס לכל פריט ופריט, שכן התנודות בעליית מחירי הזהב ושערי המט"ח דינמיים מאוד, על
20 כן ביכר לעצמו שיטת הערכה לפי שווי הזהב, ובהשפעת המט"ח, ליום החישוב (בד"כ לסוף שנת
21 המס).

22 על טענות אלו של המערער, טען המשיב כך:

23 - ראשית, הצהרות ההון לשנים 2009 ו-2017 הינן הצהרות שהמערער עצמו הצהיר עליהן,
24 ועל כן לא בנקל יוכל לחזור בו משיטת הערכה של המלאי כפי שמוצג בהצהרות ההון,
25 שהוא עצמו ערך;

26 - שנית, כאשר המשיב עורך הוא השוואות בין שתי הצהרות הון, הוא מחשב את המלאי
27 לפי עלות ולכן, על המערער חובת ההוכחה כי המלאי אינו לפי השווי אותו מעריך המשיב,
28 וכי עליו להוכיח כי עלות המלאי לפי טענתו, הואיל והמערער לא פעל כן, אין לו להלין
29 אלא על עצמו.

30 - שלישית, השיטה בה נקט המערער – שאינה לפי עלות או שווי כנמוך מביניהם – אינה
31 קבילה לצורך בחינת שווי המלאי לצורך חישוב ההכנסה החייבת, בפרט כאשר עורכים
32 השוואות בין הצהרות הון.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- רביעית, המערער לא סיפק נימוקים המניחים את הדעת, מדוע בחר דווקא בשיטה זו של הערכת המלאי ולא בשיטה של עלות או שווי שוק. בפרט עת המערער עצמו לא היה עקבי בהערכות המלאי, לאור הסכם השומה עם מע"מ לפיו שונה ערך המלאי.

ד. המסגרת הדיונית

23. הליך ההשגה על השומה: שומה שלב א הוצאה ביום 16 בספטמבר 2020, על ידי המפקח אליעד נחום, רו"ח –לפיה, חל גידול בלתי מוסבר בהון של המערער בסך של 4,156,767 ₪ - לשנים 2015 - 2018; הליכי השגה שלב א' ו-ב' נוהלו על ידי מר יניב למברטו – רכז חולית חברות; בהליך דנא עסקין בשומה הסופית – במסגרת שלב ב' להשגה – מיום 23 בנובמבר 2021, לשנים 2015 – 2017 (שנת 2018 לא נכללה בשומה זו).

24. מחלוקת הצדדים ביחס לשומות שהוצאו על ידי המשיב, נגעו בעיקר לסכומים שהושמטו בהצהרת הון 2017, וביחס להערכת שווי המלאי בעסקו של המערער.

25. בהליך דנא התקיימו שני דיוני קדם משפט, כן התנהלו שני דיוני הוכחות, עדים מטעם הצדדים העידו והצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.

26. מטעם המערער העידו: המערער עצמו; מר הלל שטיינברג, רו"ח – רו"ח של המערער החל משנת 2018; מר דוד גרוס, יועץ מס – מייצג של המערער מסוף שנת 2021; גב' רחל פרץ – אמו של המערער. מטעם המשיב העיד מר יניב למברטו – רכז חוליה בפקיד שומה ירושלים 1.

ה. דיון והכרעה

27. לפניי, בעיקר, שאלות עובדתיות וכלכליות העוסקות בשומת המס שהוצאה למערער על ידי המשיב.

28. אקדים ואבהיר את מושכלות היסוד בדיני המס, טרם נדון בסוגיות שלפניי הנובעות מהשומה עצמה, כדלהלן:

נטל ההוכחה בדיני המס

28. ראשית, חזקה על המשיב – רשות מנהלית – שהוציא תחת ידו שומה על פי דין. חזקת תקינות הפעולה המנהלית – אמנם איננה חזקה חלוטה, והיא חזקה הניתנת לסתירה, אך לא בנקל יתערב בית המשפט בחזקה זו, מבלי שתוצג לפניו תשתית עובדתית המוכיחה או למצער מהווה אינדיקציה להתנהלות בעייתית שבניגוד לכללי הדין והוראות החוק.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

שנית, נוסף על האמור לעיל, אשוב ואציין כי בהליך תביעה אזרחי רגיל הכלל הוא: "המוציא מחברו עליו הראיה". היינו, על התובע לעמוד בנטלי ההוכחה- נטל השכנוע ונטל הבאת הראיות (ע"א 641/66 צבי אריה ו-מאיר שפיר נ' אוה (חוה) קליבנסקי ו-משה שפיר, כא(2) 358 (1967)).

29. בדיני המס, המערער (הנישום) – שהוא נחשב כתובע (היוזם את ההליך) – מוטלים נטלי השכנוע והבאת הראיות לסתור את השומה שהוצאה לו על ידי רשות המסים. בפרט, וכאמור לעיל, שחזקה על המשיב שהוציא תחת ידו החלטה כדין, וכי המערער עליה הינו בגדר 'המוציא מחברו' שעליו להביא ראיה (רע"א 1436/90 גיורא ארד חברה לניהול השקעות ושירותים בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף, כ 539 (1992); ע"א 5468/12 ניסים עופר יונסוף נ' פקיד שומה ירושלים פסקה 25 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (08.07.2014); ע"מ (מחוזי מרכז) 30422-11-10 וואיל אלדעאדלה נ' מס הכנסה פקיד השומה רמלה (15.01.2013)). בענייננו – הן נטל הבאת הראיה והן נטל השכנוע נותרו על כתפי המערער (ע"א 9792/02 פואז מוחמד נ' מס הכנסה - טבריה (13.09.2005)).

30. באשר למשיב – כאשר נישום ניהל ספרים ואלו לא נפסלו אזי, חל היפוך נטלים, בהתאם לסעיף 155 לפקודה לפיו: "155. חובת הראיה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער; אולם אם המערער ניהל פנקסים קבילים, ובערעור על פי סעיף 130(ח) כאשר פנקסי החשבונות בוקרו על ידי רואה חשבון וחוות דעתו על הדו"חות הכספיים על פיהם היתה ללא הסתייגות או בהסתייגות שלדעת בית המשפט אין לה נפקות לענין קבילות הפנקסים, חייבים פקיד השומה או המנהל, לפי הענין, להצדיק את החלטתם."

ברם, סיפת ס' 155 אינה עוסקת בנטלי ראיות במחלוקת לבר פנקסית – היינו ככל והשאלה העומדת לפנינו אין תשובתה מצויה בפנקסים אין מקום לסיפת ס' 155; ואילו רישת הסעיף – "חובת הראיה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער", עומדת בעינה [ראו והשוו: ע"א 6743/03 תחנת שירותי רכב רוממה חיפה בע"מ נ' פקיד שומה חיפה (28.07.2005); ע"א 468/01 אהרון חטר-ישי נ' פקיד שומה ת"א 4, נח(5) 326 (2004); ע"מ (מחוזי חיפה) 21779-09-09 כותון קולורס בע"מ נ' פקיד שומה חיפה (31.03.2014)]. נפסק כי כאשר מדובר בהשוואה בין הצהרות הון, מדובר במחלוקת לבר פנקסית, שאין לה זיקה לרישום בספרים, ההסברים בהפרשי ההון נטועים בעובדות שהן בידיעת הנישום (ע"מ (חי') 8602-12-08 עותמאן נ' פקיד שומה חיפה (8.9.11) פסקה 14).

שיטת השוואת הצהרות הון

31. כידוע שיטת השוואת הצהרות הון של נישום ביחס לשנים בתווך שבין שתי ההצהרות – שיטה מקובלת היא. שיטת ההשוואה המבוססת על הצהרת הנישום עצמו מהווה אינדיקציה בסבירות גבוהה לגידול בהון של הנישום. ברם, לנישום ישנה הזכות להפריך את השומה באמצעות הסברים

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

המניחים את דעתו של המנהל כי הגידול בהון העצמי אינו נובע כתוצאה מהעלמת הכנסה והתחמקות מתשלום מס אמת על ההכנסה.

ידועים הדברים שנאמרו בע"א 552/02 איתן חנני נ' פקיד שומה חיפה, פ"ד ס(1) 112 (2005), ונשוב להזכירם עתה – לאמור:

"על חשיבות הצהרת הון ככלי עזר בידי פקיד השומה לשם קביעת ההכנסה החייבת במס אין צורך להכביר מלים, והדבר הוסבר רבות...
"סעיף 135 לפקודה מורה, כי פקיד השומה רשאי לדרוש מנישום למסור לו, בין היתר, דין וחשבון על הונו ונכסיו... אם גדל ההון, כפי שהוא תיאר בהצהרת ההון, מעבר להכנסות שנתגלו בדו"חותיו יידרש הנישום להסביר את מקורו של ההפרש, ובאין לו הסבר מתקבל על הדעת, די יהיה בהפרש כדי להוכיח קיומן של הכנסות עליהן לא דיווח כיאות" (ע"א 2/81 שפירא נ' פקיד השומה חיפה, בעמ' 419).

13. ההיגיון הנוסף בעורפה של השיטה – שיטת השוואת הצהרות ההון – חל הן על עצמאי הן על שכיר. בכוחו ללמד על הכנסות בלתי מדווחות של שכיר, ממש כפי שבכוחו ללמד על הכנסות בלתי מדווחות של עצמאי. שהרי גם לעובד שכיר יש דרכים שונות שלא לדווח על הכנסות. כך למשל בעניינו של שכיר כמערער שלפנינו, שהכנסתו נובעת גם מחברות שבשליטתו וביכולתו להעביר הכנסות מן החברות לחשבונו ללא דיווח לפקיד השומה. אין כל מניעה אפוא להשתמש בשיטת הפרש ההון הבלתי מוסבר לעת בניית שומה לפי מיטב השפיטה של עובד שכיר, ובענייננו – לעת קביעת הכנסתו החייבת במס של חנני. למותר לומר כי השומה עצמה חייבת שתיעשה בזהירות ובשאיפה לקבוע את הכנסות האמת של הנישום."

ראו עוד: ע"א 10704/05 חיים לוגסי נ' פקיד שומה אשקלון פסקה 7 (10.7.2008); ע"א 562/08 דוד בן חיים נ' פקיד שומה אשקלון פסקה 22 (16.11.2011);

32. אחזור על דבריי בע"מ 40606-04-17 יצחק י גליק בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים – לאמור: בעניין חנני סקר בית המשפט את האסכולות מזה ומזה, וקבע כי הדעה הרווחת היא זו לפיה יש לייחס את הגידול בהון לשנים הפתוחות. אולם, בעניין חנני לא נקבעו מסמרות בדבר האפשרות לייחס את הגידול גם לשנים הסגורות. בע"א 10704/05 חיים לוגסי נ' פקיד שומה אשקלון (10.7.2008) סברה כב' השופטת א' חיות כי למרות שנטל ההוכחה מוטל על הנישום, ככל וביא ראיה לפיה הגידול בהון ייוחס לשנים סגורות הרי שניתן לייחס את הגידול לשנים סגורות – לאמור:

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 "בעניין חנני ציין בית המשפט, אף כי לא הכריע בדבר, כי הגישה המשפטית הרווחת כיום
2 לעניין ייחוס הכנסות לא מדווחות הנלמדות מגידול בלתי מוסבר בהון, היא הגישה הגורסת
3 כי בהעדר ראיות אחרות יש לייחס אותן לשנים הפתוחות בלבד ואין חולק כי נטל הבאת
4 הראיות בעניין זה מוטל על הנישום (ע"א 3654/96 גלם נ' פקיד שומה כפר סבא, פ"ד נד(2)
5 677, 677 (2000))."
6

7 כמו כן, גם בע"א 9114/15 סלוקי נ' פקיד שומה (3.6.2018) לא נשללה האפשרות שהנישום יוכיח
8 לאלו שנים לייחס את הגידול בהון.

הימנעות מהבאת ראיה

9
10 33. כידוע, ואף דובר בהלכה הפסוקה רבות, כי צד שעליו להביא ראיה ונמנע מהביאה, הרי שהעדרה
11 של הראיה יזקף לחובתו. במה דברים אמורים: לאחר שקבענו כי על המערער דנא מוטלים נטלי
12 הראיה והשכנוע, בשל כך מוטל על המערער להביא עדים רלוונטיים או אסמכתאות אשר יאששו
13 את גרסתו, ובעיקר כי ערכי המלאי משקפים באופן נאות את האמור בהצהרות ההון; כי שווי
14 המלאי ורישומו הוא כפי הצגתו בספרי החשבונות של המערער, ובכלל זה רשימת מלאי, ניהול
15 עלויות המלאי לפי שנים או תקופות, ספירת מלאי פיזי וכיו"ב; כי הגידול במלאי מיוחס לשנים
16 הסגורות וכן אסמכתאות ביחס לסעיפי ההון האחרים.
17
18
19

20 34. יפים לענייננו דברי כב' השופט מ' חשין בע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות
21 בע"מ נ' פרץ רוזנברג, פ"ד מז(2) 605 פסקה 14 לפסק דינו (1993), ונחזור על דבריו לאמור –
22
23

24 "14. סבבנו הלכנו והגענו לנקודת המוצא: [...] כך (ה)דין אף במקום שצד
25 למשפט נמנע מהעיד עד פלוני, שעה שבנסיבות העניין היה מקום להעידו.
26 ובדברי השופט גולדברג בע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ'
27 מתתיהו ואח', בעמ' 658: "אי-הבאתו של עד רלוואנטי מעוררת, מדרך
28 הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש
29 מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד". [...] וכן הם דבריה של השופטת בן
30 עתו בע"א 548/78 אלמונית ואח' נ' פלוני, בעמ' 760: "...כלל נקוט בידי
31 בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע
32 מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית
33 שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה
34 הראיה, הייתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים
35 אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן
36 רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר
37 וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה".

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

כן ראו עוד: ע"א 256/17 הרשקוביץ שי נ' מדינת ישראל - רשות המיסים, אגף המכס והמע"מ, פסקה 15 לפסק דינו של השופט ד' מינץ (18.08.2019); ע"א 8294/14 רוני גנגינה נ' פקיד שומה פתח תקוה, פסקה 25 לפסק דינו של השופט י' עמית (20.03.2018).

לאור כל האמור, נבחן את סעיפי השומה לפי טענות הצדדים, כדלקמן:

דיון ביחס לשווי המלאי של המערער

35. הערכת המלאי לפי תקני החשבונאות: טרם נדון לגופן של טענות המשיב בשומה, אדגיש עקרון בסיסי ביחס למלאי: השפעת המלאי על ההכנסה או על התוצאה העסקית של הנישום הינה ישירה ומשמעותית. על כן, על הנישום לדייק, עד כמה שידו משגת, ובהתאם להוראות מס הכנסה ועל פי כללי החשבונאות, בהערכת שווי המלאי, שכן לולא כך, ניתן יהיה לערוך מניפולציות שישפיעו על ההכנסה החייבת במס, ופגיעה בעיקרון העל בדיני המס- גביית 'מס אמת'.

תחילה נזכיר מושכלות יסוד לפיהן ישנם הבדלים בין ההצגה והטיפול בסעיפי הדוחות הכספיים בהתאם לחשבונאות לבין ההצגה והטיפול של אותם סעיפים בהתאם לפקודת מס הכנסה. מטרות שני הגופים הנ"ל שונות, ומכך שישנה שונות מהותית ביניהם. מטרת דיני המס, היא גביית 'מס אמת' – המס הנכון על פי כל דין לאחר ניכויים, קיזוזים וכיו"ב. אולם, מטרת החשבונאות היא, שונה – ועניינה בהצגת הדוחות הכספיים למשקיע הפוטנציאלי, על מנת שהלה יכלכל את צעדיו ביחס לפירמה בה הוא מעוניין להשקיע. ההבדל המהותי בין החשבונאות לבין דיני המס נעוץ בעיתוי ומועד ההכרה בהוצאה או הכנסה מסוימת, שכן פעמים אין העיתוי של הכרת הוצאה בחשבונאות דומה להכרה בהוצאה לפי דיני המס. הבדל זה יכול ויהיה קיים בהפסד מירידת ערך מלאי, כאשר עיתוי ההכרה יכול שיהיה שונה. בהתאם לחשבונאות, ההצגה והטיפול של המלאי – סעיף 9 לתקן חשבונאות בינלאומי 2 IAS 2 (להלן: "תקן 2") שיש לדווח על פיו – הוא כך: "מלאי יימדד לפי הנמוך בין עלות לבין שווי מימוש נטו" (כאשר הכוונה של מימוש נטו הוא, מחיר מכירה בניכוי עלויות מכירה, שיווק וכיו"ב – עלויות שאינן קשורות באופן אינהרנטי לייצור המלאי והעמדתו למכירה). ברם, בהתאם לדיני המס ערך המלאי, ביחס להכרה בהוצאה, הוא: העלות בפועל של המלאי. וביחס להכנסה הוא: מחיר המכירה בפועל של המלאי. על כן, פעמים נוצרים הבדלים בין ערכו של המלאי לפי החשבונאות לבין ערכו לפי דיני המס.

כמו כן, כאשר ישנה ירידה בערך המלאי – קרי, שווי מימוש נטו נמוך מהעלות, יש לרשום כנגד הירידה 'הפסד מירידת ערך מלאי' בספרים – סכום "ההפסד" יוכר כהוצאה בייצור הכנסה ויקטין את ההכנסה החייבת במס.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

רשות המסים ערה להבדלים אלו, ומאחר ואין אפשרות טובה יותר מלהעריך מלאי – על כן, גם רשות המסים, בכפוף לפקודה, התקנות מכוחה ולהוראות ביצוע, מחילה את הוראות תקן 2 על ערך המלאי.

36. ומן הכלל אל הפרט; לענייננו, המערער הציג שיטת מלאי עצמאית – שאינה לא לפי עלות ולא לפי שווי שוק – אלא ביצע חישוב לפי שער הזהב במועד נתון מסוים ושערי המט"ח, ובאופן לא שיטתי סדור.

במה דברים אמורים; לטענת המערער, הייתה נוסחה לפיה הוא חישב את ערך המלאי (עמ' 11-12 לפרוטוקול דיון הוכחות, מיום 11.12.23; להלן יצוין עמוד ושורה בלבד), והלה נצמד אליה. אלא שאין בכתובים נוסחה שהוסכמה לא על דעת מע"מ ולא על דעת המשיב. להיפך, המערער מודה כי משך כ-15 שנה היו שאלות ביחס לחישוב והערכת המלאי בעסקו (עמ' 11, שו' 15-17).

על המערער היה לחשב את המלאי לפי עלות, לצוין כל מלאי שרכש לפי עלות ביום הקנייה, וליישם שיטה זו כל השנים. במקביל, היה למערער לערוך חישוב מלאי לכל שנה בהתאם לשווי העכשווי, ובהתאם לרשום בספרים ירידת ערך ככל והייתה (ביחס לעליית ערך, כידוע אין לרשום שכן הנוסחה היא: עלות או שווי כנמוך מביניהם).

כפועל יוצא מהאמור לעיל, על המערער היה לחשב את המלאי לא לפי שערי הזהב ולא לפי שערי המט"ח, שכן ממילא עליית ערך אינה נרשמת לצורכי מס.

אעיר כי המערער ניסה להסתייע בע"א 5468/12 **ניסים עופר יונסוף נ' ירושלים פקיד שומה** (8.7.2014), אך מעיון בפסק הדין עולה כי דרך המלך, בהעדר הוראות מס הכנסה, לנהוג לפי תקני החשבונאות – היינו שווי או עלות, כנמוך מביניהם. כל סטייה מתקני החשבונאות מצריכה הסבר משכנע כי השיטה האחרת היא הנכונה ביותר להערכת שווי המלאי. הנטל במקרה זה גבוה יותר, ולטעמי המערער לא צלח משוכה זו.

על כן, יש לחשב את המלאי, לפי הנוסחה של 'עלות או שווי שוק, כנמוך מביניהם';

שווי המלאי הרלוונטי לעסקו של המערער

37. כזכור, בין המערער לבין מע"מ נחתם הסכם שומה לפיו הרווח הגולמי בעסקו יעמוד על שיעור של 34% - ולפיכך, נערך חישוב לערך מלאי הסגירה ליום 31.12.2017 במסגרתו הועמד המלאי על סך של 9,700,295 ₪; כתוצאה מכך ניתן לחשב את עליית הרווח כתוצאה מהקיטון במלאי – כדלקמן:

הכנסות: 2,452,734 ₪

עלות המכר: 3,119,130 ₪ (בנטרול ירידת ערך מלאי)

רווח גולמי בשיעור 34%: 833,929 ₪;

ניכוי הוצאות שכר עבודה: 436,217 ₪;

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 21-12-45816 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 ניכוי הוצאות הנהלה : 194,557 ₪ ;

2 ניכוי הוצאות רכב : 13,786 ₪ ;

3 ניכוי עמלות כ.א. : 35,779 ₪ ;

4 סה"כ רווח לפני מס : 153,590 ₪ ;

5 הפרש לתיאום הון : 1,181,030 ₪ - 153,590 = 1,027,439 ₪ ;

6 היינו, מדובר בתוספת הכנסה בגין המלאי של 1,027,439 ₪ - המשקפת תיקון המלאי לפי הסכם

7 מע"מ ותיאום הרווח הגולמי בהתאם. על כן, אקבל את השומה החלופית של המשיב ביחס לגידול

8 בלתי מוסבר בהון של המערער.

9

10 יתרת חו"ז בעלים והנכס של חברת אימא חי

11 38. כזכור, המערער טען כי יתרת כרטסת חו"ז בעלים בחברת אימא חי בזכות – המהווה התחייבות

12 של החברה כלפי המערער – הינה הלוואת בעלים אשר משקפת גם את שווי הנכס של החברה

13 בהתאם לחלקו בבעלות החברה (המערער מחזיק ב-30% מהון המניות של החברה). לפיכך, אין

14 לרשום, כהון עצמי פרטי שלו, גם את הנכס וגם את הלוואת הבעלים באותם סכומים, אלא יש

15 לבצע התאמה באותם סעיפים – כדלהלן :

16 ביום 7 ביולי 2019, הגיש המערער את הצהרת ההון שלו ליום 31.12.2017 למס הכנסה – במסגרתו

17 הצהיר, בחלק ב' שורה 48, כי בבעלותו מבנה בסכום 1,306,200 ₪, סכום זה משקף את עלות

18 המבנה בהתאם לגובה חלקו של המערער בחברה.

19 ברם, בספרי החברה מצויה כרטסת יתרת חו"ז בעלים בזכות, ליום 31.12.2017, על שם המערער

20 [כרטיס : 83030 - הלוואת בעלים-פרץ] בה מופיעה יתרת זכות לטובת המערער בסך של 2,070,846

21 ₪. לטענת המערער, יש להפחית מיתר החו"ז את חלקו במבנה, כך שיתרת חו"ז בעלים תעמוד

22 על : 764,646 ₪.

23 39. מנגד, לטענת המשיב – יתרת החו"ז לחוד, וחלקו של המערער בנכס של החברה לחוד. הוי אומר :

24 כי יש לרשום במסות הנכסים של המערער, תוספת בגובה יתרת החו"ז שלא נרשמה ; היינו, את

25 מלוא הסכום בסך : 2,070,846 ₪.

26 40. כרטסת חו"ז בעלים (הנ"ל) ; המשיב בתצהירו צירף את אותה הכרטסת הנ"ל, שהודפסה בשני

27 מועדים סמוכים (ביום 9.11.2021 וביום 17.11.2021), ע"י משרד רו"ח שמעונוביץ שמאי ; כרטסת

28 אחת- הודפסה החל מיתרת הסגירה ליום 31.12.2013 עד ליום 12.12.2018 (נספח 8, עמ' 75,

29 לתצהיר המשיב) . כרטסת שנייה- הודפסה החל מיתרת הסגירה ליום 31.12.2016 ועד ליום

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

- 1 11.12.2017 (נספח 8, עמ' 80, לתצהיר המשיב). כרטסת שלישית- הודפסה החל מיתרת הסגירה
- 2 ליום 31.12.2012 ועד ליום 12.12.2018 (נספח 12, עמ' 90-91, לתצהיר המשיב).
- 3 הצדדים תמימי דעים כי המוצג בכרטסות משקף באופן נאות את מצב החברה כלפי המערער –
- 4 קרי, לית מאן דפליג כי החברה חבה למערער את הסך הנ"ל. סיווג היתרה אינה מענייננו.
- 5 לפיכך, אנתח את הרכב הכרטסת בניסיון להבין ממנה האם אכן יתרת החוב מגלמת בתוכה את
- 6 חלקו של המערער בנכס של החברה (הנכס שרכשה החברה מעץ חיים).
- 7 41. שווי המבנה בהתאם לחוזה המכר מיום 23 בספטמבר 2009; עלות המבנה ההיסטורית היא:
- 8 \$ 1,800,000 (דולר ארה"ב); השער היציג לאותו יום עמד על 3.732 ₪ ל-1 דולר (לפי הנתונים
- 9 שהתפרסמו באתר בנק ישראל); הוי אומר: מחיר המבנה מתורגם לש"ח הוא: 6,717,600 ₪;
- 10 חלקו של המערער במבנה, לכאורה, לפי שיעור החזקתו בחברה (30%) הוא: 2,015,280 ₪; ברם
- 11 המערער רשם את המבנה בהצהרות ההון לפי סך של 1,606,200 השווה לסך של 350 אלף דולר
- 12 ארה"ב, כ-410 אלף ₪ פחות מחלקו של המערער.
- 13 אם האמור בהצהרת הון 2009 עליה הצהיר המערער נכון ומשקף באופן נאות את מצבו הפיננסי,
- 14 לצורכי מס, הרי שיש להוסיף להונו את ההפרש בין חלקו לבין הרשום. אלא, שניתן להניח כהנחה
- 15 הגיונית כי המערער רשם אך את הסכום שהעביר הוא עצמו לחברה לשם רכישת המבנה, כך שיש
- 16 לפנינו 'הלוואת בעלים' בסך של 1,606,200 ₪.
- 17 סבורני, כי הנכס נרכש כתוצאה מהזרמת הון בעלים לחברה – נוסף על קבלת הלוואת משכנתא
- 18 למימון הרכישה, ובגינה נרשמה הלוואת בעלים. הנחה זו תואמת את גרסתו של המערער שלא
- 19 נסתרה על ידי המשיב (עמ' 18, שו' 15-33); כן נחה דעתי כי עדות רו"ח הלל שטיינברגר משקפת
- 20 אף היא כי החברה רשמה בכרטסת חו"ז את הזרמת הכספים של המערער לחברה לצורך רכישת
- 21 הנכס ומשקפת אף הצמדה למדד של הלוואת הבעלים ותוספות בגין אחזקת הנכס, לאמור: "זו
- 22 היתרה בהצהרת הון של 2009 וזה תואם את הכרטסות שראינו מ-2009". (עמ' 5, שו' 22; שם,
- 23 שו' 30). לדעת המשיב, ייתכן והחברה פרעה את חובה למערער בגין רכישת הנכס, ואילו יתרת
- 24 הכרטסת זהו חוב חדש שנוצר עם השנים. אין בידי לקבל הנחה מרחיקת לכת זו. אסביר;
- 25 42. יתרות כרטסת חו"ז בעלים-פרץ החל מיתרת סגירה של שנת 2012; כזכור עד וכולל שנת 2012
- 26 אלו שנות המס הסגורות; עד לשנת 2012 נזקף לטובת המערער סך של 1,426,867 ₪, כיתרת חו"ז
- 27 בעלים לזכותו מהחברה; החל מיום 31.12.2012 ועד ליום 12.12.2018 נרשמו שתי תנועות בלבד
- 28 לחובת המערער, הוי אומר המערער לא משך מהחברה כספים אלא להיפך, הזרים הון לחברה;
- 29 הרישום לזכות המערער בכרטסת החברה הוא בסכומים קטנים; על כן, ניתן להסיק כי יתרת
- 30 החוב בגין רכישת המבנה נותרה כהלוואת בעלים אשר מגלמת בתוכה את עלות המבנה ויתרה
- 31 נוספת עם השנים שהצטברה לזכות המערער.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

ודוק; מעבר לכך שהיה על המערער לרשום את סכום המבנה בהצהרת הון 2009 לפי חלקו – היינו
בסך של 2,015,208 ₪, יכול היה המערער לרשום גם את יתרת הכרטסת של חו"ז בעלים ליום
31.12.2009, כטענת המשיב, כחוב בפני עצמו ללא קשר להזרמת הון לחברה לרכישת המבנה.

על כן, לטעמי לא נכון היה לחשב שני סכומים חופפים כהון עצמי של המערער.

עם זאת, סבורני כי המערער היה צריך לרשום את היתרה בצורה אחרת: סכום אחד כיתרת בעלים
או למצער לתת הסבר כי יתרת הכרטסת מפוצלת כחלקו במבנה והלוואות בעלים נוספות בסכום
ההפרש שבין שווי המבנה ליתרת הכרטסת – היינו, סך של 764,646 ₪.

43. **לסיכום פרק זה**; מצאתי לקבל את הסבר המערער כהסבר המניח את הדעת כי חלקו במבנה
למעשה מגולם בכרטסת חו"ז בעלים; לפיכך, נקבע בזאת כי שווי המבנה כלול ביתרת חו"ז בעלים,
ועל כן יש להפחית מהשומות את התוספת בסך של 1,606,200 ₪.

יובהר, סך ההפרש – בסך של 764,646 ₪ – בדין הוא שהמשיב הוסיפו לשומות, שכן היה על
המערער עצמו להוסיפו, בהצהרת הון 2017, שהרי עסקינן בהכנסה שהוזרמה לחברה או כשכר
מהחברה למערער שלא דווח כדין למס הכנסה, והראיה כי המערער הוסיף את יתרת הכרטסת
ליום 31.12.2014, בסך של 1,752,016 ₪, בהצהרת הון 2014, כהשקעה בתאגיד – בשיעור החזקה
של 30% – ואילו את שווי המבנה נמנע מלרשום.

התחייבויות להורים

44. לא מצאתי מקום לקבל את גרסת המערער, שכן היה עליו להוכיח גרסתו. גם מגרסת אמו לא
השתכנעתי כי אכן הועברו כספים בסכומים המוצהרים על ידו. המשיב ערך בדיקה של
אסמכתאות המערער וקיבל את הסברו בחלקו הארי ואילו את הסכום בסך 368,945 ₪ לא עלה
ביד המערער להוכיח כי אכן קיבל מאמו.

45. המסמכים – הפתקאות ויומן האם – שהציג המערער לא הועילו להוכיח את הסכום הנ"ל.
התצהיר בכתב ידה של האם שצורף לתצהיר עדות ראשית, לא נעשה בזמן אמת. האם התקשתה
להסביר את האמור בו, מה עוד כי אומתה על ידי ב"כ המשיב כי הכספים האמורים ניתנו בשנים
אחרות ולא באותן שנים בהן האם הצהירה על העברתם לבנה – המערער. אדרבה, הסכום היחיד,
בסך 20,000 דולר ארה"ב (כפי הנראה) נרשם שניתן למערער בשנת 2008, שנה שאינה רלוונטית
לענייננו. ממילא שאין לקבל את אותנטיות הסכומים המוצגים מעת שלא הוצגה ולו ראשית ראיה
כי אכן הועברו סכומים מהאם לבן, למעט גרסת האם כי כל אימת שהגיעה לישראל העבירה סכום
של כ-10,000 דולר ארה"ב במזומן לידיו של הבן. התנהלות של העברת כספים במזומן, מעוררת
בהכרח שאלות – ובעיקר קשיים בהבאת ראיות בהן נישום עלול להיתקל בבואו להוכיח גרסתו;
בנדון דנן, המערער התקשה להוכיח זאת. ממילא שהעברת כספים או מתנות בין בני משפחה

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

כרוכה בנטל גבוה יותר על הנישום כאמור בהלכה הפסוקה (ע"מ (מחוזי חי) 746-05 חדאד נ' פקיד שומה חיפה (20.8.09) פסקה 14).

יתרת חייבים והספק רול טיים בע"מ

46. תחילה אציין כי המשיב קיבל את הסבריו של המערער ביחס ליתרת חובו לספק 'חברת רול טיים בע"מ'. זאת, מפני שהמערער הצליח להרים את נטל ההוכחה, והמציא אסמכתא ברורה כי אכן קיים לו חוב אצל חברת רול טיים.

47. לטענת המערער, כך פעל אף מול 'יתרת חייבים מהרשימה' שהוצגה בהצהרת הון 2009 (שורה 93).

לטענת המערער, הוא המציא למשיב את כלל המסמכים בעניין רשימת החייבים (כפי שהמציא ביחס לחברת רול טיים), ואילו המשיב טרם השיב למערער את אותם מסמכים.

לגרסת המשיב, לא ייתכן שהחייבים פרעו את חובם מבלי שהמערער ניהל פנקס או את אותה רשימה ועדכן כי כל חייב פרע את חובו (למשל, מתן פרטים כגון: האם נפרע בהעברה בנקאית, שיק, מזומן; תשלום אחד או כמה תשלומים; מועד הפירעון; יתרת חוב מעודכנת וכיו"ב). בעניין זה לא עלה בידי המערער להוכיח את גרסתו, בהעדר המצאת ראיות ביחס לפירעון החובות ובאי הבאת החייבים כעדים.

המסקנה היא, כי אין לקבל את גרסת המערער ביחס ליתרת חייבים. על כן, הסכום של 973,950 ₪ לא מתקבל כהסבר לגידול בהפרשי ההון בין שתי הצהרות ההון (זו של שנת 2009 וזו של שנת 2017).

התחייבויות נוספות

48. מדובר בשני סכומים – האחד: 74,000 ₪; השני: 170,600 ₪; ביחס לסכום הראשון, אין בידי לקבל את גרסת המערער שכן לא הוכח כי כלל התקבלה הלוואה זו. ביחס לסכום השני, קיבלתי את גרסת המערער והסברו כחלק מגידול ההון בסך של 170,600 ₪, כתוצאה מהתחייבות לחברת מ. עזר בע"מ, בהתאם למוצג בכרטיס הנהלת חשבונות של החברה. המשיב יכול היה בנקל להצליב את המידע, ולהיווכח בעצמו האם הנתונים בכרטיס נכונים או לא. ממילא שהמשיב הסתמך על כרטיס של חברת אימא חי ביחס להלוואת בעלים, היה עליו אף להסתמך על כרטיס חברת מ. עזר בע"מ.

על כן, אקבל כהסבר לגידול בהון את הסכום של 170,600 ₪ כהתחייבות לחברת מ. עזר בע"מ.

עוללות

49. הוצאות מחיה; מעת שהמערער לא הציג הסבר מפורט להוצאות המחיה משך השנים שבין שתי הצהרות ההון – אין בידי לקבל כל טענה כנגד ההערכה לפיה שם המשיב את המערער.

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

50. תכולת בית ודירה בארגנטינה; המערער הודה כי נפלה טעות בהעדר רישום הסכומים ביחס לתכולת הבית ולדירה בארגנטינה, על כן איני רואה צורך לדון בכך.

51. פריסת השומה לשנים הפתוחות; מעת שקבעתי לעיל, כי המערער לא פעל כדין בהערכת שווי מלאי, אין בידי לקבל טענתו כי יש לפרוס את הגידול בהון מעבר לשלוש השנים הפתוחות (שנת 2015, 2016 ו-2017).

52. קנס גירעון; לטעמי, מקרה זה הינו מקרה מובהק של מחלוקת מקצועית ואין מקום לקנס גירעון, כל עיקר. ממילא שספרי המערער לא נפסלו, ולטעמי לא היה מקום לפסילתם. עם זאת, מעת שהמערער התרשל באי ציון של סכומים בלתי מבוטלים כמו דירה בארגנטינה, תכולת בית והיתממות מסוימת בניהול המלאי על כן יישא בקנס גירעון בשיעור של 15%.

סוף דבר

53. לאור כל האמור לעיל, הערער מתקבל בחלקו, וכאמור לעיל.
למען הסדר, ארכז את הסכומים שהתקבלו כהסבר לגידול בהון העצמי של המערער, אותם יש לגרוע מהגידול בהון, לפי חישוב המשיב בשומות - כדלקמן.

- א. התחייבויות נוספות בסך של: ₪ 170,600;
- ב. כרטסת חו"ז בעלים-פרץ בסך של: ₪ 1,306,200;
54. הנה כי כן, השומה שצריכה להיות, לאחר תיאום הסכומים בפסק דין זה, הינה כדלקמן:

- א. יתרת הון נטו – הצהרת הון 2009: ₪ 8,190,662;
- ב. יתרת הון נטו – הצהרת הון 2017: ₪ 9,814,545;
- ג. הפרש הון בין 2 הצהרות הון הנ"ל: ₪ 1,623,883;
- ד. הקטנת ההפרש בגין הסעיפים (שמתקבלים כהסבר) להלן:
(1) מלאי שרי ישראל (2009): ₪ 812,857;
(2) דירת המערער: ₪ 939,235;
(3) רכב סיאט: ₪ 45,000; (נטו; 100 – 55)
(4) סה"כ קיטון: (1,797,092) ₪.
- ה. תוספת להון 2017 – כדלקמן:

(1) ביטול הפסד 2017: ₪ 1,027,439; (חישוב מלאי שלא לפי הדין)

(2) תכולת בית: ₪ 289,236; (נטו שלא הוצהר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

01 ינואר 2026

ע"מ 45816-12-21 פרץ נ' פקיד שומה ירושלים סניף כנפי נשרים

1 (3) דירה בארגנטינה : 954,225 ₪ ; (לא נרשמה)

2 (4) התחייבות לאם : 368,945 ₪ ; (נטו – הסכום שלא הוכר)

3 (5) התחייבויות נוספות : 74,000 ₪ ; (הסכום שאין לגביו כרטיס או אסמכתא)

4 (6) כרטיס חו"ז בעלים : 764,663 ₪ ; (ההפרש בין עלות נכס אימא לבין יתרת הכרטיס)

5 (7) יתרת חייבים בסך : 973,950 ₪ ;

6 (8) הוצאות מחייה : 1,288,272 ₪ ;

7 (9) סה"כ : 5,740,730 ₪ ;

8 ו. סה"כ תוספת הכנסה, בגין יתרת הון 2017 שאינה מוסברת, ל-3 שנות המס :

9 (1) תוספות חיצוניות : 5,740,730 ₪ ;

10 (2) קיטון הפרש : (173,209) ₪ ; (הפרש בין פסקאות משנה ג ו-ד. 4 לעיל)

11 (3) סה"כ תוספת הכנסה : 5,567,521 ₪ ;

12 55. המערער יישא בהוצאות המשיב, בנסיבות העניין על הצד הנמוך, וישלם למשיב שכ"ט עו"ד

13 והוצאות משפט בסך כולל של 25,000 ₪, וזאת תוך 45 ימים מהיום. לאחר מועד זה יתווספו

14 לסכום הנ"ל הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

15

16 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

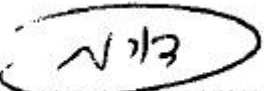
17

18 ניתן לפרסם את פסק הדין.

19

20 ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ו, 01 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

21

אביגדור דורון, שופט

22

23

24

25

26